

Ն Ո Ւ Է Ր

Ի՞նչ կրնամ տալ քեզի, քոյլը.
Սրտիս մէջ կայ տիեզերը,
Թշուառութիւն՝ ափիս մէջ,
Քոյլը, ի՞նչ կրնամ տալ քեզի.

Եթէ Յոյսին բարեկամ
Գոնէ մէկ ժամ ըլլայի,
Իրեն պիտի ըսէի
Որ քեզի սուտ ըլխօսի:

Եթէ Ժուղունն Երազին
Փախած ըլլար պարտէզին,
Իրմէ պիտի խնդրէի
Որ ուսերուդ միշտ թառի:

Դաշնամուրիդ՝ նօթատետր
Հոգիս պիտի ընէի,
Եթէ իր մէջ ունենար
Մեղեդիներ հեշտալուր:

Եթէ երկինքն իմս ըլլար,
Քեզի մահիկը մանեակ,
Զուխտակ աստղեր քեզի օղ
Ընձայ պիտի բերէի

Սակայն, ո՛վ քոյլը, արցունքի
Սըրուակ մ'ունիմ միմիայն.
Կեանքիս մէջէն գողնարու
Բաղդը լոկ ա՛տ է մոռցեր:

Երբ ունենաս տառապանք,
Եկուր ինծի, ո՛վ իմ քոյլը,
Ցաւիդ վըրայ այդ սըրուակն
Ամբողջ պիտի դատարկեմ:

ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ

Ոչ մէկ ըսպի կը մընայ
Հին վէրքերէս. վըշաներուս
Եթէ կրկին հանդիպիմ,
Զանոնք պիտի չընանչնամ:

Ոչ մէկ գորով կը ծաղկի
Հոգիս մէջ ամայի.
Սիրածներուս յիշատակն
Ինծի զըրոյց կը թըւի:

Ընդվըզումի ոչ մէկ ծայն
Կ'ելլէ կուրծքէս քայքայուն.
Կամքիս զեկն է զախախտեր,
Դիպուածը զիս կը բըշէ:

Փոյթըս ալ չ: որ կանաչ
Բլրէ մ'իշայ անապատ,
Որ ասկէ վերջ իմ ուզիս
Չունի աղքիւր, հովանի:

Եթէ տարիքըս բըսան
Ինծի ետ տան, չեմ հրառուիր.
Չեմ արտասուեր՝ առջեւէս
Եթէ դագաղս անցընեն,

Անդորրութիւնը կեանքին
Թէ մահուան կեանքը կ'ապրիմ.
Վարձը մըն է աս թէ պատիժ,
Իրաւ որ չեմ հասկընար:

ՅՈՎՈՒՓ ՇԱՀԵՆ

ԼԵՂԵՆ